

"Крадецът на праскови" - ЛИС

Публикувано от **elenazz** на **26.01.2011**

"Крадецът на праскови" - повест за победата на любовта

"Крадецът на праскови"-повест за победата на любовта" Едно от най-големите постижение на съвременната българската литература-"Крадецът на праскови" е най-известната творба на Емилиян Станев.Писана в следвоенните години на страдание и смърт,тя разказва за събитията от Първата и Втората световна война.Чрез своята творба Ем. Станев утвърждава любовта като основна двигателна сила в живота, като пробуждане на сетивата ,спомагащи за един по-добър свят. Още в заглавието на повестта "Крадецът на праскови" ,читателят открива в нареден ред вид основния конфликт.А именно противоречията между нормите на обществото,християнските ценности и душевните стремления на личността.В сюжета на повестованието военнопленникът е "реабилитиран" ,защото дава любов на Елисавета, която по-късно заплаща с живота си . Четейки повестта "Крадецът на праскови" читателят забелязва една прераждаща се и непобедима сила на любовта . Тази любов предизвиква противопоставянето на две двойки образи : от една страна са образите на полковникът и ординареца ; а от другата са -Елисавета и пленника. Образа на полковникът в повестта не е много описателен . В очита на читателят полковника се вижда като смешен и жалък с изкуственото си достолепие , и трагичен в своята обреченост . Полковникът е душевно сломен и с това омразата му към пленниците нараства . Въпреки че е родолюбив и честен той винаги ще бъде надменен .Той носи всичко негативно ,което войната изгражда у него и хората . Полковникът е човек, който се е научил да мрази , за него военнопленниците са презрени същества , незаслежаващи да живеят. Чрез образа му е внушено , че войната заплашва всички нравствени идеали и ценности. За ординареца не е споменато много , само е изяснено , че наскоро е овдовял . Елисавета е нещастна в своя семеен живот. Тя е жена преминала първата си младост , бивша учителка.Малко по малко тя зягубва способността си да се наслаждава на нещата около себе си , да обича и да бъде щастлива . Светът , в който живее не й предлага нищо друго, освен едно монотонно ежедневие и скучен брак . Главният виновник за това Елисавета да се отдели от своето ежедневие е Иво Обретенович .Той е сръбски пленник т.е. "враг" на полковника и обкръжаващото го общество.Но също Иво е и мъж-подвластен на емоционални подбуди.Откъснат от роднини и близки, самотен и гладен , бившият преподавател по музика ще намери сродна душа далеч от родния си дом. Не любовта към вкустните плодове , а убийственият глад принуждава сърбина да прескочи ограда на лозето и да открадне праскови.При първата срещата на Елисавета и Иво , пленникът има образ на мръсен , небръснат и одрепавял човек. Бракът на Елисавета с полковника е нещастен. Макар да й предлага спокойствие и добър живот, той не съумява да я дари

с нежност и подкрепа- Не ѝ дава и любов , от която така силно се нуждае романтичната ѝ фигура. С времето Елесавета осъзнава , че тя и нейния съпруг живеят в два различни свята. Несъвместимостта е очевидна -полковникът е въплъщение на казармения ред , а душата на героинята се нуждае от простор и любов. Тази толкова нужна за спасението на душата на Елесавета любов и дава Иво Обретенович. Любовта между красивата българка и сръбския пленник е искрена и дълбока, но драматична и невъзможна. Тя се ражда в трудните години на една война , когато не е време за нежност и сърдечни чувства. Тази любов стои отвъд морала на обществото и има трагичен финал.Но макар неразбрана и осъждана , тя се оказва съдбоносно изживяване в двата човешки живота. Любовта между главните герои на повестта "Крадецът на праскови" е възраждаща и завладяваща, но само миг от вечността. Смъртта на Иво и самоубийството на любимата му сякаш отначало е прозряна развързка.Крадецът трябва да заплати за стореното. Цената за открадването на женското сърце е най-висока - собственият му живот. Повестта "Крадецът на праскови" е антимиалистична, тя носи посланието за безмислието на войната , която нанася огромни поражения върху човешката същност, разрушава човешките ценности. Най-категоричното обвинение срещу жестокостта на войната е силата и нежността на любовта, която побеждава дори и смъртта.

Крадецът на праскови -

Powered by

Bukvar.bg

Image not found

© 2010-2024